

Eduard Mörike

Szentséges éj

Szentséges éj, legyél áldott,
Világnak ádsz világosságot.
Irgalmas ég sátra alatt
Elhevert pásztorok alszanak.

Glóriás angyal, fénylőn tiszta,
A jó hírt Istentől hozta.
A pásztor fél, arcát fedi.
Immár ne félj! Angyal szól neki.

Elmondja, mire alig van szó.
Ma született a Megtartó.
Sietve mennek a pásztorok,
Lássák, kitől élet fakadott.

Édes Jézus, hozott Isten,
Bárányt hoztunk, másunk sincsen.
Fölöttük ballag a csillag,
Mit három király is megpillant.

Tömjént, mirhát hoznak, Szent Gyermeke,
S eléd aranyukkal térdelnek.
Az angyal zöngi szárnyát tárva,
Hogy: Dicsőség a Magasságba!

Németh István Péter fordítása

Eduard Mörike (1804–1875) – német költő, író, fordító, az ókori görög és latin elégia kiváló ismerője. Evangélikus lelkes, aki egész életében viaskodott önmagával „hivatását” illetően.